

Trafikskadenämndens bedömning - en partsinlaga åt försäkringsbolag.

Den som tror att Trafikskadenämnden (TSN) är till för att få en enhetlig och skälig ersättning i samband med en trafikolycka - har fått allt om bakfoten. Kan man tro att inblandade jurister egentligen vet något om nackskador som uppstår i trafiken? Det sägs att när juristerna hamnar i svårigheter när de skall avgöra skadades ärenden, så kallar de på sina specialdresserade medicinska rådgivare, varav en är ortoped och en är neurolog.

En genomgång av hur bedömningarna sker i TSN visar att praktiskt taget aldrig bryr sig dessa försäkringsläkare att göra en verklig analys av de fakta som ingår i underlaget för en skadedrabbad. En selektion av fakta sker på sådant sätt att det som talar för samband mellan olycka och uppkomna besvär ofta inte ens finns med i det som borde vara en faktisk analys för och emot.

Har t ex det aktuella försäkringsbolagets medicinske rådgivare förnekat att internationellt accepterade undersökningsmetoder kan godkännas, kan man räkna med att TSNs medicinske expert fortsätter att hävda att metoder som kan påvisa sönderslitna ligament i halskotpelaren, men även identifiera blödningar i hjärna och hjärnstam, inte har med ”vetenskap” att göra.

Samtidigt kan samma experter hänvisa till Whiplashkommissionens slutrapport, som vore det ett dokument byggt på vetenskap, när den istället bygger på konsensus, som är raka motsatsen till vetenskap.

Procentsatserna som TSNs sakkunniga diskuterar bygger inte heller på vetenskap, utan skall till försäkringsbolagens fromma reducera utbetalningarna till trafikskadade. I den grupp som reviderar invaliditetstabellerna sitter ledande personer från försäkringsbolagen, vilka inte har någon större kunskap om vad invaliditet egentligen innebär för något.

Nackskador som för något decennium sedan gav upphov till en invaliditetsprocent på 20% eller mer har på senare reducerats till 5% eller lägre, trots att besvären med tiden inte blivit lindrigare, även om bilfabrikanterna har blivit duktigare på att producera bättre bilar.

Trepunktsbälten låser bara den ena axeln, vilket medför att slängen som huvud och halsrygg utsätts för i krockögonblicket ger upphov till en rotationsrörelse, som medför skador på de små fasettlederna i halskotpelaren, slitningar i ledband och ligament som stabiliserar halskotorna under normala levnadsförhållanden, men inte just då. Med gammaldags slätröntgenteknologi missas dessa skador, som modern funktionell magnetkamerateknik (fMRI) kan fastställa.

Den senare tekniken kan påvisa blödningar till följd av slitskador i centrala nervsystemets kärlsystem. Sådana skador utvecklas långsamt genom att drabbad nervvävnad långsamt förtvinar – varefter nya besvär tillkommer. Dessa skador innebär en uppkomst av neurologiska problem, vilka lättvindigt skylls på dåligt psyke eller psykosomatiska besvär.

Med denna typ av omklassificering så skylls neurologiska skador på något som inte direkt skulle ha med trafikhändelsen att göra – en konkurrerande orsak har uppfunnits. Om detta endast beror på okunskap hos de neurologer, vilka arbetar åt försäkringsindustri eller Försäkringskassan eller om detta sker avsiktligt genom att betydelsen av trafikhändelsen i bakgrunden kan vara likgiltigt – det väsentliga är att sådana bedömningar innebär att den skadedrabbade förlorar rätten till ersättning från trafikförsäkringen.

Varefter processen mot det stora försäkringsbolaget förloras och den i trafiken skadade måste stå även för försäkringsbolagets rättegångskostnader. Detta kan sluta på en halv miljon kr eller mer, samtidigt som rättssamhället lider ännu ett nederlag, till följd av att domare saknar medicinsk kunskap, Något som krävs för att nuvarande slentrian skall upphöra – den att mer eller mindre ensidigt lita på välbetalda av försäkringsindustrin anställda sakkunnigläkare!

Bedömningar av trafikskadade får inte överlåtas till medicinskt okunniga jurister och till försäkringsindustrins försäkringsläkarskrå. Istället måste till försäkringsbolag helt oberoende och av t ex EUkommissionen certifierade specialister vara de, vilka skall göra de avgörande medicinska bedömningarna.

Idag kan inte nackskadade vare sig räkna med att i Sverige få sina skador korrekt bedömda och behandlade eller få sina fall bedömda på ett rättssäkert sätt i svenska domstolar. Det finns uppgifter som tyder på att EG-domstolen inte blivit konsulterad av svenskt rättsväsen när det gäller gränsöverskridande vård.